

ning. Jeg troer ikke, at det er en passende og værdig Maade for Staten at løse denne Opgave paa. Jeg skal dernæst indskrænke mig til at erklære, at hvormeget jeg end har mod, at § 5 optages i Loven, saa agter jeg dog, at stemme for Lovens Vedtagelse ved 3die Behandling. Jeg gjør det ikke alene af Hensyn til, at det er muligt at Loven under sin videre Gang kan antage en anden Skikkelse, end den nu har, men jeg gjør det ogsaa med den Bevidsthed, at naar Loven udgaaer herfra, saa kunne Forholdene stille sig saaledes, at der fra Thingets Side ikke længere have nogen Indvirkning paa Lovens endelige Affattelse, og jeg gjør det derfor ogsaa i det Haab, at hvis Loven bliver endelig vedtagen af begge Thing i den Form, den nu har, at det høie Ministerium da ikke vil modsætte sig eller forhindre, at den bliver til virkelig Lov; thi hvormeget jeg end har mod § 5 at erindre, saa erindrer jeg, at det staaer fast hvad der er sagt her, om ikke af selve Forslagsstillerne af § 5, saa dog af deres Meningsfæller, at denne Paragraph ikke tilligter at indføre eller at aabne Begyndelse for Indførelsen af saadanne Lovbestemmelser, hvorefter det Princip, som Paragraphen indeholder, skulde lægges til Grund for alt andet Fæstegodsjets Overgang til Selveien- dom; og jeg nærer derhos det Haab, at man ikke, ved her at have sat et Lovligheds Stempel paa den Omgangsmaade, som i den almindelige Mening har mødt saa megen Dadel, nemlig at stille ethvert fæsteledigt Sted til Auction, — jeg siger, jeg nærer det Haab, at denne Bestemmelse i § 5, om at sætte fæsteledige Steder til Auction, ikke maa svække eller forhindre den Opinion, som hidtil har været mod en saadan Omgangsmaade, og at denne Bestemmelse saaledes ikke maa blive til Skade for Bondestanden.

Mourier: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (S. A. Hansen) har idag anvendt endeel Ord, for at godtgjøre, at det er rigtigt, naar Fideicommissbestyrelsen og Fideicommisset stilles imod hinanden som to juridiske Personer, der have forskellige Interesser. I det, den ærede Rigsdagsmand derom ansførte, var der unægtelig en heel Deel, som var meget fornuftigt. Men

hvis det skulde træffe hvad jeg igaar sagde, saa havde han gjort bedre i at vælge sig et andet Thema; thi det, han tidligere havde ytret, og som jeg igaar omtalte, var noget ganske Andet. Det var nemlig det, at de nuværende Fideicommissbestyrelser væsentlig skulde betragtes som Brugere; det var dette, som var urigtigt, og jeg godtgjorde, hvorfor det var det, ikke blot i Relation til selve Fideicommisset, men ogsaa i andre Retninger. Dog herved skal jeg ikke længere opholde mig. Men jeg skal endnu tillade mig at tilføie, at, hvis det Spørgsmaal, hvorefter der nu skal afstemmes, var, hvorvidt Lovforslaget skulde gives endelig Lovskraft, da vilde jeg stemme derimod, saameget jeg end vilde beklage; at dette Forsøg paa at skaffe en for Landet i det Hele og for Bondestanden i Særdeleshed saa vigtig Sag Fremgang, nu anden Gang var strandet, og jeg vilde kaste Ansvarer derfor paa dem, som have bevirket, at Lovforslaget er blevet, hvad det nu er, saa lidet stikket til at fyldestgjøre sin Hensigt. Naar jeg imidlertid dog ved den Afstemning, vi nu staae i Begreb med at foretage, skal stemme for Loven, saa skeer det, fordi jeg ikke vil, at Sagen skal falde paa dette Stadium, og fordi jeg ønsker, at Afdgangen skal holdes aaben til, at muligen det Krogede kan blive rettet, og at Udværterne kunne blive bortskaarne ved de yderligere Forhandlinger, som Sagen vil blive underkastet ad den parlamentariske Vej, den endnu vil have at tilbagelægge.

J. Christensen: Naar jeg har bedet om Ordet i denne Sag, er Grunden dertil ene den, at ikke en eneste af mine Standsfæller have udtalt sig om den. Førend jeg yderligere udtaler mig om dette Lovforslag i det Hele, har jeg et Ønske, som jeg vil tillade mig at udtale, og som jeg gjerne vilde forene med et Ønske, som min Sognepræst tidligere har fremført for sin Menighed, dersom den ærede Forsmand tillader, at jeg udtaler mig i den Retning.

Formanden: Jeg forstod ikke ganske hvad den ærede Taler sagde.

J. Christensen: Jeg vilde gjerne knytte til det Ønske, jeg har at udtale for Forsamlingen her, et Ønske, som min Sognepræst tidligere udtalte for Menigheden.